

WDR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 89.

plaat 1 Teddy Hill a/h Orchestra: A study in brown (Larry Clinton)
A/4 - 2:45 - RCA LPM 10116

New York City, 23 april 1937, ^(Hill) Teddy and his Orchestra voor Blue Bird: "A study in Brown" van Larry Clinton, met soli door trompettist Frankie Newton, leider/tenorsaxofonist Teddy Hill en trombonist Dicky Wells. Van dezelfde dag is "China boy".

idem Teddy Hill a/h Orchestra: China Boy (D. Winfree, P. Boutelje)
A/8 - 2:10 - idem

Pianist Sam Allen, trompettist Newton en Cecil Scott op baritonsaxofoon in "China Boy", dat 23 april 1937 werd opgenomen. De Teddy Hill Band zag er zo uit: Bill Dillard, Frankie Newton en Shad Collins-trompetten, Dicky Wells-trombone, Russell Procope en Howard Johnson-altsaxofoons, Teddy Hill-tenor, en Cecil Scott-tenor + baritonsaxofoon. Sam Allen-piano, John Smith-gitaar, Richard Fullbright-bas, Bill Beason-drums. Toen het orkest op 17 mei '37 voor Blue Bird opnam zou dat achteraf de laatste ~~xxxxxx~~ platensessie blijken te zijn. U hoort de allerlaatste opname. Er zijn twee veranderingen in de bezetting: tenorsaxofonist Bob Carroll is in de plaats gekomen van tenor en baritonsaxofonist Cecil Scott, Frankie Newton onderging een niet geheel geslaagde operatie aan zijn amandelen, ^{gezet} gitarist John Williams en altsaxofonist Howard Johnson adviseerden Hill ~~de~~ 19 jarige trompettist aan te nemen die vaak in de Savoy Ballroom mee-gejammed had: Dizzy Gillespie. We horen Dicky Wells-trombone, Russell Procope-klarinet, Dizzy Gillespie-trompet en Teddy Hill-tenorsaxofoon in "Blue Rhythm Fantasy".

idem Teddy Hill a/h Orchestra: Blue Rhythm Fantasy (Jones, Hemphill)
A/2 - 2:40 - idem

"Blue Rhythm Fantasy", ^{de} laatste opname van Teddy Hill and his Orchestra, voor Blue Bird in New York City, 17 mei 1937. Kort daarop ging ~~het~~ orkest naar Engeland en Frankrijk, verschillende musici van de band maakten in Parijs opnamen, maar in Amerika, na terugkomst, was er geen plaatcontract meer. In 1940 ontbond Teddy Hill zijn orkest, hij werd manager van Minton's Play House in Harlem, waar we t.z.t. Dizzy Gillespie weer zullen tegenkomen, ~~met~~ gitarist Charlie Christian, en de drummer van Edgar Hayes and his Orchestra.

plaat 2 Edgar Hayes and his Orchestra: Caravan, (Ellington, Tizol)
A/1 - 3:02 - MCA PCO 8224

Edgar Hayes was pianist, arrangeur en orkestleider. Hij werd 23 mei 1904 in Lexington, Kentucky, geboren, en haalde een graad in muziek aan Wilberforce University. Hij werkte bij Territory Bands, kwam in '27 naar New York, arrangeerde voor de Mill Blue Rhythm Band, Lucky Millinder, en formeerde in '37 met vooral ex-Millinder musici zijn eigen orkest. Dat hoorden we in Juan Tizol' "Caravan", 25 mei 1937 opgenomen bij de tweede Hayes-session, deze voor Decca

De Band: Bernie Flood, Henry Goodwin en Leonard Davis-trompetten, Joe Britton, Bob Horton en Clyde Bernhardt-trombones, Rudy Powell en Roger Boyd-altsaxofoons, Crawford Wethington en Joe Garland-tenorsaxofoons. Edgar Hayes-piano, Andy Jackson-gitaar, Elmer James-bas, Kenny Clarke-drums. Het verging dit orkest niet anders dan de band van Teddy Hill: op 17 februari 1938 werd een session voor Decca gedaan, daarna reisde het orkest naar België en enkele Scandinavische landen, na terugkomst in de States was het afgelopen met de platen. Een enkele V-disc maakte ^{de band} nog, ^{aan} ook ~~dit~~ orkest viel als slachtoffer van de big band-malaise van na de tweede wereldoorlog. ^{Da pianist} ~~hij~~ ging naar de Westkust waar hij kleine groepen leidde en vooral als ^{solist} ~~solist~~ werkte, Edgar Hayes overleed 28 juni 1979 in California, ~~hij~~ was toen 75. Drie stukken nu uit die laatste Decca-session. Er is een kort, vreemd stukje hawaïaan gitaar, de tenorsaxofoon van Joe Garland die naast Hayes zelf de belangrijkste arrangeur ^{van} de band was, ^{en} een trompettist die ik niet kan identificeren speelt met een 'buzz mute', een demper met ~~een~~ ingebouwde kazoo, een mirliton, en dat is in zijn primitiefste vorm een zakkam met een dun stukje papier waar je tegenaan zingt, ^{Tenslotte} ~~de~~ drummer, Kenny Clarke, die we als vibrafoonsolist horen. In een stuk van de leider: "Help me".

idem Edgar Hayes a/h Orchestra: Help Me (Edgar Hayes)
B/3 - 3:13 - idem

"Help Me", van Edgar Hayes. In het volgende stuk horen we trombonist Clyde Bernhardt ook zingen, hij is ~~de~~ de maker ^{ervan} Joe Garland op tenorsaxofoon en Rudy Powell-klarinet in "Without you".

idem Edgar Hayes a/h Orchestra: Without you (Clyde Bernhardt)
A/5 - 3:01 - idem

"Without you" van Clyde Bernhardt. In de vorige aflevering van deze geschiedenis had ik het al over successen van zwarte bands die na bewerking door een blank orkest echt een hit werden, waardoor Zij altijd het grote geld binnenhaalden. Edgar Hayes onderging dat lot ook, al kan moeilijk gezegd worden dat Joe Garland, die het stuk schreef, zelf zo vreselijk origineel was. ~~De~~ In aflevering 35 van de NOS Jazzgeschiedenis hoorden we "Hot and anxious" van Horace Henderson, geschreven en opgenomen in 1931. Een chorus daaruit gebruikte Garland voor het stuk dat in de Glenn Miller-versie van goed een jaar later wereldbekend werd. ^{In the mood".} ^{Dit is de oorspronkelijke versie van}

idem Edgar Hayes a/h Orchestra: In the mood (Joe Garland)
B/7 - 3:21 - idem

Dat was de oorspronkelijke uitvoering van Joe Garland's "In the mood", door Decca op 25 mei 1937 opgenomen bij de laatste platensession van Edgar Hayes and his Orchestra. Rudy Powell was de klarinetsolist, en hem komen we tegen in een van de meest onbekende bands uit de Swing Era. ^{nu}

In april 1939 verliet pianist Teddy Wilson het Benny Goodman Kwartet. Hij was enorm populair, ook door de platen onder eigen naam met kleine formaties waarbij Billie Holiday, en Wilson formeerde ^{zijn} een Big Band. Die heeft één jaar bestaan - tot april '40. ~~Hierna werd hij~~
~~Daarover in de volgende aflevering, dit was deel 89 in de NOS~~
Jazzgeschiedenis, MdR.

plaat 3 Teddy Wilson and his Orchestra: The man I love (Gershwin)
A/3 - 3:23 - Tax M-8018

0 0 0 0 0